

Sygn. akt IV KK 416/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Tomasz Grzegorzczak

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w sprawie **A. K.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 stycznia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w C.

z dnia 9 lutego 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C., wyrokiem łącznym z dnia 9 lutego 2012 r., po rozpoznaniu sprawy A. K. - skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w C.:

1. z dnia 27 lutego 2003 r. (XI K 928/01), za przestępstwo popełnione w dniu 29 maja 2001 r.;

2. z dnia 12 marca 2004 r. (XI K 1355/03), za przestępstwo popełnione w dniu 2 lutego 2002 r.;

3. z dnia 16 czerwca 2005 r. (III K 716/04), za przestępstwo popełnione w dniu 2 grudnia 2003 r.;

4. z dnia 24 października 2005 r. (III K 112/05), za przestępstwo popełnione w dniu 1 lutego 2004 r.;

5. z dnia 12 października 2009 r. (III K 395/09), za przestępstwo popełnione w okresie od października 2008 r. do maja 2009 r.;

6. z dnia 28 października 2010 r. (IV K 559/10), za przestępstwo popełnione w dniu 11 czerwca 2010 r. - na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. „w miejsce kar jednostkowych zawartych w wyrokach Sądu Rejonowego w C. w sprawach XI K 1355/03 i III K 716/04, opisanych w punktach 2 i 3 niniejszego wyroku, a podlegających łączeniu”, wymierzył skazanemu A. K. karę łączną roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu; na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie odnośnie wydania wyroku łącznego w pozostałych sprawach oraz ustalił, że „pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu zostaną wykonane odrębnie”.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 17 lutego 2012 r.

Kasację od tego wyroku wniósł – na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. – Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w całości na korzyść skazanego. W kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, a mianowicie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k., polegające na zaniechaniu orzeczenia wobec A. K. kary łącznej w stosunku do wszystkich spełniających warunki do połączenia kar wymierzonych na mocy wyroków jednostkowych objętych postępowaniem w przedmiocie wydania wyroku łącznego, pomimo istnienia ku temu warunków.

Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, albowiem zaskarżony wyrok został wydany z rażącym naruszeniem przepisów prawa procesowego i materialnego, wskazanych w zarzucie kasacji.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k., jeżeli zachodzą określone w art. 85 k.k. warunki do orzeczenia kary łącznej, to jest jeżeli skazany popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono mu za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Sformułowanie „sąd orzeka karę łączną” oznacza, że zastosowanie tej instytucji jest obligatoryjne, a więc w razie spełnienia przesłanek wskazanych w art. 85 k.k. nie ma możliwości jej niezastosowania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zasadnie wskazuje się, że w takim wypadku sąd obowiązany jest do wydania wyroku łącznego, co oznacza również brak swobody w doborze skazań podlegających łączeniu i niemożność pominięcia części z nich (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2005 r., I KZP 30/04, OSNKW 2005, z. 1, poz. 2).

Z zestawienia dat popełnienia czynów przypisanych A. K. oraz dat wydania wyroków w sprawach objętych postępowaniem w przedmiocie wydania wyroku łącznego wynika, że oprócz połączonych skazań - kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt 2 i 3 części wstępnej - połączeniu podlegały również kary orzeczone wyrokiem z dnia 24 października 2005 r., sygn. akt III K 112/05, opisanym w pkt 4 części wstępnej wyroku. Pierwszy wyrok, w rozumieniu art. 85 k.k., został bowiem wydany w dniu 12 marca 2004 r., natomiast skazany przestępstwa przypisanego mu tym ostatnim wyrokiem dopuścił się w dniu 1 lutego 2004 r. Ponieważ wyrokiem tym wymierzono skazanemu karę pozbawienia wolności i grzywnę, a takie kary jednostkowe orzeczono również w sprawie sygn. akt III K 716/04, w wyroku łącznym powinna zostać orzeczona ponadto kara łączna grzywny.

Sąd Rejonowy w C., odstępując od objęcia wyrokiem łącznym skazania z wyroku z dnia 24 października 2005 r., sygn. akt III K 112/05, pomimo istnienia warunków do orzeczenia kary łącznej, rażąco naruszył przepisy art. 569 § 1 k.p.k. i art. 85 k.k. Uchybienie to miało ewidentny wpływ na treść wyroku, gdyż w jego następstwie pozostawiono do odrębnego wykonania karę pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo pozostające w zbiegu realnym z przestępstwami, co do których orzeczono karę łączną.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy, oceniając zarzut i wniosek skarżącego za oczywście zasadne, uwzględnił kasację na posiedzeniu.

Ponownie rozpoznając sprawę sąd właściwy będzie procedował z poszanowaniem przepisów prawa procesowego i materialnego dotyczących wyroku łącznego.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.